



ΜΑΝΟΣ Ν. ΚΟΝΣΟΛΑΣ
Βουλευτής Ν. Δωδεκανήσου – ΝΕΑ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Αθήνα, 16 Μαρτίου 2017

ΕΡΩΤΗΣΗ

Προς

Κύριο Υπουργό Οικονομικών

Κύριο Υπουργό Ναυτιλίας και Νησιωτικής Πολιτικής

ΘΕΜΑ: «Το Δημόσιο απειλεί με πρόστιμα τα Λιμενικά Ταμεία της Δωδεκανήσου για έργα και παρεμβάσεις που έγιναν τις δεκαετίες του '80 και του '90»

Κύριοι Υπουργοί,

Τις δεκαετίες του '80 και του '90 έγιναν λιμενικά έργα επί του αιγιαλού και επί του θαλάσσιου χώρου στα νησιά του Αιγαίου, προκειμένου να βελτιωθούν οι λιμενικές εγκαταστάσεις για την εξυπηρέτηση πολιτών και επισκεπτών.

Είναι γεγονός ότι το θεσμικό και κανονιστικό πλαίσιο που ίσχυε τότε ήταν ατελές. Πολλά από αυτά τα έργα έγιναν χωρίς να υπάρχουν μελέτες περιβαλλοντικών επιπτώσεων και χωρίς να έχει γίνει καθορισμός των οριογραμμών του αιγιαλού.

Σήμερα, μετά από 30 και πλέον χρόνια, οι λιμενικές αυτές υποδομές θεωρούνται παράνομες και κάθε ενέργεια ή έργο επισκευής σε αυτές, επισύρει ποινές και κυρώσεις, ενώ δημιουργεί προβλήματα στη διοίκηση και διαχείριση των λιμενικών εγκαταστάσεων.

Ένα χαρακτηριστικό παράδειγμα είναι το Λιμενικό Ταμείο Πάτμου, που εδώ και πολλά χρόνια προσπαθεί να νομιμοποιήσει 8 λιμάνια τα οποία εμπίπτουν στην αρμοδιότητά του και τα οποία θεωρούνται παράνομα από τις υπηρεσίες του Υπουργείου Οικονομικών και του Υπουργείου Ναυτιλίας.

Με βάση τις κείμενες διατάξεις, η νομιμοποίηση των λιμενικών έργων που κατασκευάστηκαν από το πρώην Ενιαίο Λιμενικό Ταμείο Δωδεκανήσου τα προηγούμενα 30 έως 40 χρόνια, προϋποθέτει την καταβολή υψηλότατου προστίμου.

Τα πρόστιμα αυτά, συνιστούν ένα δυσβάσταχτο οικονομικό βάρος για τα Λιμενικά Ταμεία και τους αυτοδιοικητικούς φορείς στα Δωδεκάνησα. Εκτός αν πρόκειται για έναν εύσγημο τρόπο ώστε να «βάλει χέρι» η Κεντρική Εξουσία στους οικονομικούς πόρους και τα αποθεματικά των Λιμενικών Ταμείων στα Δωδεκάνησα.

Ουσιαστικά, το Ελληνικό Δημόσιο στρέφεται εναντίον Νομικών Προσώπων Δημοσίου Δικαίου για να εισπράξει πρόστιμα από λιμενικά έργα κοινής ωφέλειας, που έγιναν πριν από 30 και 40 χρόνια.

Με αυτή τη λογική, θα πρέπει να στραφεί και εναντίον των τότε λιμενικών αρχών και των αρμοδίων του Υπουργείου Οικονομικών γιατί δεν αντέδρασαν στην υλοποίηση αυτών των έργων.

Ουδείς υποστηρίζει ότι πρέπει να επικρατεί καθεστώς ανομίας και αυθαιρεσίας στην εκτέλεση έργων.

Όμως, πρέπει να υπάρχει και να επικρατεί η κοινή λογική. Δεν μπορεί να μην επιλέγεται μια ορθολογική λύση για την επίλυση του προβλήματος νομιμοποίησης έργων που έγιναν πριν από 30 ή και 40 χρόνια, με διαφορετικές συνθήκες και ένα διαφορετικό θεσμικό και κανονιστικό πλαίσιο.

Ιδιαίτερα όταν η διαχείρισή τους έχει περάσει σε διάδοχα σχήματα αντί του Ενιαίου, εκείνη την επογή, Λιμενικού Ταμείου Δωδεκανήσου.

Η Πολιτεία, όμως, δεν δείχνει τέτοια διάθεση. Αντίθετα με το άρθρο 67 παρ.3 του νομοσχεδίου του Υπουργείου Ναυτιλίας που βρίσκεται στη διαδικασία της δημόσιας διαβούλευσης, τα πρόστιμα διατηρούνται.

Αυτό έχει ως αποτέλεσμα, εφόσον δεν θεωρούνται νόμιμες οι λιμενικές εγκαταστάσεις, να μην μπορούν να γίνουν αναγκαία έργα συντήρησης, αλλά και να υπάρχει σαφές πρόβλημα στη διαχείριση και διοίκηση τους.

Δεν μπορούμε, τέλος, να παραλείψουμε το γεγονός ότι η καταβολή των προστίμων, οδηγεί σε αφαίμαξη των πόρων που διαθέτουν τα Λιμενικά Ταμεία.

Κατόπιν των ανωτέρω

Ερωτώνται οι Κύριοι Υπουργοί

1. Εάν γνωρίζουν το πρόβλημα που έχει δημιουργηθεί και αν προτίθενται να καταθέσουν νομοθετική ρύθμιση που θα διασφαλίζει τη νομιμοποίηση λιμενικών έργων και εγκαταστάσεων που έγιναν από Νομικά Πρόσωπα Δημοσίου Δικαίου τις δεκαετίες του '80 και του '90.

Ο Ερωτών Βουλευτής

Μάνος Κόνσολας

Βουλευτής Δωδεκανήσου